

CHILDREN'S PICTURE LEAFLET No. 1.

ബാലോപദേശം

ഒരു മദ്രാസയുടെ ഡീര.

ഒരു മദ്രാസയുടെ ധീരത.

അനേക വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ, ഒരു ദിവസം കാലത്തു ശീമയിൽ ഒരു കല്യാണം നടന്നു. അത ഒരു ചെറിയ പള്ളിയിൽ വെച്ചായിരുന്നു. ആ കല്യാണം സന്തോഷത്തിൽ കുറെ സന്താപവും ഇടകലർന്നിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഏറെ താമസിയാതെ ആ മണവാളനും മണവാളിയും തങ്ങളുടെ സ്വദേശത്തെയും ബന്ധുക്കളെയും വിട്ടു ബഹു ഭൂമി ഒരു ദേശത്തിൽ പോകുവാനും, അവിടെ തങ്ങളെയും തങ്ങളുടെ ആയുസ്സിനെയും ദൈവ ശുശ്രൂഷയിൽ ചിലവാക്കുവാനും അവർ പൂർണ്ണമായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ അവർ കപ്പൽ കയറിക്കുറെ നാൾ വളരെ പ്രയാസത്തോടെ യാത്ര ചെയ്തു ഒടുവിൽ റങ്കൂൻ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ചെന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. ഇത ജസ്സൻ സാഹു മദ്രാസയും ആയിരുന്നു. തീരെ അറിയാത്ത ഭാഷയും നടപടികളുമുള്ള ഉള്ള ഒരു അജ്ഞാന നഗരത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായ പരിഭ്രമം അല്പമല്ലാത്തു. എന്നാലും പരമ പിതാവി

ന്റെ കൈ അവരെ കാത്തുനടത്തിയതിനാൽ അവർ അനേകം പരീക്ഷകളെയും പ്രയാസങ്ങളെയും ജയിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷമാകുന്ന നല്ല വർത്തമാനത്തെ അറിയിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചുചെന്ന ആ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വേല ആരംഭിച്ചു.

ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടു വർഷം അദ്ധ്വാനിച്ചു ഇതിനിടെക്കു അനേക സന്തോഷ സംഗതികൾ കാണപ്പെട്ടു; അതൊട്ടു കൂടെ അധൈര്യങ്ങളും അനേകമായിരുന്നു. അവർ ആ ജനങ്ങളുടെ ഭാഷ പഠിച്ചു; ഒരു ബംഗ്ലാവും പണിയിച്ചു ഒരു പെൺപള്ളിക്കൂടവും സ്ഥാപിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ദൈവ വേല നല്ലവണ്ണം ആരംഭം ആയതിനാൽ അവർ ദൈവത്തെ സ്മരിച്ചു.

എന്നാൽ പെട്ടെന്നു ഒരു കലക്കം ഉണ്ടായി ബുദ്ധാ യുദ്ധം തുടങ്ങി. ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ഇതിലേക്കു ഒരുകാരായി അയയ്ക്കപ്പെട്ടവർ തന്നെ എന്ന ആ സങ്കാർ വിചാരിച്ചു പോയി.

1824, ജൂൺ 8നു ഉച്ചേക്കു സാഹു മദ്രാസയും തീനിനു ആരംഭിച്ചപ്പോൾ പന്തിരണ്ടോളം ശിപായിമാരും ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനും കൂടെ ബംഗ്ലാവിൽ ചാടിക്കയറി “മഹാരാജാവ കല്പന

യാകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു സാജിനെ പിടിച്ചുകെട്ടി. "നില്പിൻ, നിങ്ങൾക്കു ഉദ്ദേശിക തരാം" എന്നു മദാമ്മ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ "അവളെയും പിടിച്ചുകെട്ടുവിൻ, അവളും വെള്ളക്കാരി തന്നല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇത നടന്നില്ല. എന്നു വരികിലും അവർ സാജിനെ നെഞ്ചുതെളിവാൻ പിടിച്ചുകെട്ടി. ശേഷം ധാരമാർ കിടന്ന പാറാവിൽ കൊണ്ടിടുകയും, ബംഗ്ലാവിനു കാവൽ വെച്ചു മദാമ്മയെ തടവായി പാപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ഭർത്താവിനെയും ശേഷം ധാരമാരെയും ഡാണാവിചാരിപ്പുകാരൻ ഭയയായി നോക്കുമെന്നു കരുതി ഡാണാ വിചാരിപ്പുകാരനു മദാമ്മ ഒന്നരണ്ടു തവണ പണം കൊടുത്തു. ഇതിനിടക്കു സാജിന്റെ വക സകല വസ്തുക്കളെയും കണ്ടുകെട്ടി ഡാണാ വിചാരിപ്പുകാരനു എത്ര ഉദ്ദേശികകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ആ സക്കാർ പിള്ളമാർ ചോദിച്ചതിനു മദാമ്മ ഉള്ള നേരു പറഞ്ഞു. ആ വക ഉദ്ദേശിക മുഴുവനും ആ ഡാണാ വിചാരിപ്പുകാരൻ തിരികെ സക്കാരിൽ ഏല്പിച്ചാൻ ഇടയായി. ഇതിങ്കൽ അവൻ വളരെ ഭക്ഷ്യപ്പെട്ടു ആ സാജി

നെയും മറ്റും ധാരമാരെയും അധികം തെരുക്കും ചെയ്യും എന്നും മറ്റും ഭയപ്പെടുത്തി "ഇനിക്കു യാതൊന്നും തന്നിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ, സാജിന്മാരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ എല്ലാം ഞാൻ നടത്തിക്കൊള്ളുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇനി അവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും എന്നു ഇനിക്കും തോന്നുന്നില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു.

"എന്നാൽ ഇനിക്കു അസത്യം സംസാരിച്ചു കൂടാ. നിങ്ങൾ എന്നെ വെട്ടിക്കളവാൻ വന്നാലും നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പറയുന്നതിനേക്കാൾ ഞാൻ ചൊല്ലുന്നതല്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതെല്ലാം ഡാണാവിചാരിപ്പുകാരന്റെ ഭായ് താല്പയത്തോടെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

"ശരി തന്നെ, അവർ പിന്നെ എത്ര പറവാൻ ഇങ്ങിനെ പരമാർത്ഥം ലക്ഷ്യവരോടു ഇനിക്കു ബഹു ഇഷ്ടം നിങ്ങൾ അവരോടു ഭക്ഷ്യപ്പെടുന്നത ഒട്ടും ന്യായമല്ല" എന്നു ഭർത്താവിനോടു പറഞ്ഞു.

അതു മുതൽ അവളും മദാമ്മയും ബഹു സ്നേഹിതകളായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ 21 മാസം കഴിഞ്ഞു ഇതിനിടക്കു സാജിന്മാർക്കുണ്ടായ ബുദ്ധിമുട്ടും കഷ്ട

തയും മദാമ്മയുടെ അധ്വാനവും
ഡെയ്യും അല്പമല്ലാത്തു. എന്തു വ
ന്നിട്ടും ഹം ഉത്തമി ഇടവിടാത്ത പ്രാ
ത്ഥനയോടും ക്ഷമയോടും വിശ്വാസ
ത്തോടും അധ്വാനിച്ചതിനാൽ, എല്ലാ
വിരോധങ്ങളെയും ജയിച്ചു സകല
ആപത്തുകളോടും എതിർത്തു നിന്നു,
സ്നേഹത്താലും ഡെയ്യത്താലും ത
ന്റെ ഭർത്താവിനെ വിടുവിച്ചു. ഇംഗ്ലീ
ഷുകാർ ആ പട്ടണത്തെ പിടിച്ചു രാ
ജാവു സമാധാനം അപേക്ഷിക്കയും
അതിലേക്കു ദിഭാഷിയായിട്ടു ജസ്റ്റിസ്
സാജിനെ വിടുതലാക്കി നിയമിക്ക
യും ചെയ്തു.

സാജിന്റെ ജീവവേല ആരംഭി
ക്കുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ മദാമ്മയു
ടെ വേലതീർന്നു. രാജാവിന്റെ ഭോ

ലിയായി സാജുപോയിരുന്നു. ഇതി
നിടെക്കു മദാമ്മയ്ക്കു ജ്വരം പിടിച്ചു,
അല്പം വാശികണ്ടു എന്നു വരികിലും
താമസിക്കാതെ മരിച്ചുപോയി തന്റെ
രക്ഷിതാവിൽ സന്തോഷിച്ചും, നിത്യ
മഹത്വത്തിനായി ആശയോടെ ആ
നന്ദിച്ചുകൊണ്ടു, ഹം അനന്തമുള്ള
ലോകത്തിൽനിന്നു നിത്യസ്വസ്ഥതയി
ലേക്കു നീങ്ങിപ്പോയി. ഏതാനും ക്രി
സ്തീയസ്രീകൾ മാത്രം കൂടെ ഉണ്ടായി
രുന്നു. അവരുടെ സ്നേഹവും സഹാ
യവും അവയ്ക്കു വളരെ ആശ്വാസമാ
യിരുന്നു. രക്ഷിതാവിന്റെ സ്നേഹ
ത്തിനു സാക്ഷിയായിട്ടു താൻ അവ
രുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചു മരിച്ചു. ഇനി
ഒരിക്കൽ, അവർ ക്രിസ്തുവിന്നു അവ
കാശമായി തീരുകയും ചെയ്യും.

ക്രിസ്തുനെന്മാരവയ്ക്കു രക്ഷയില്ലറിവിൻ,
ക്രിസ്തുവേണി പാപിക്കുമൊരാശ്രയമില്ലറിവിൻ.
ക്രിസ്തുവല്ലോ പാപപരിഹാരം ചെയ്യുവേവൻ,
ക്രിസ്തുവല്ലോ മൃത്യുവേജയിച്ച മഹാ ദേവൻ.
പാപക്കടലക്കരയ്ക്കു കപ്പലല്ലോ ക്രിസ്തു,
പാപികൾക്കു വേണ്ടി രക്തം ചിന്തിയല്ലോ ക്രിസ്തു.
എന്തിനയ്യോ പാപികളേ നിങ്ങൾ നശിക്കുന്നു.
ഹന്തക്രിസ്തു തന്നിൽ വിശ്വസിച്ചു ജീവിച്ചാലും.